

# Mødet den 25. August 1910.

## (For lukkede Døre).

---

Fraværende: Formanden og Dagmar Petersen.

I Formandens Fraværelse ledes Mødet af Konsul Rahr i Henhold til Amtets Konstitution.

1. (J. Nr. 292—1910). Efter Indstilling fra Vandværksudvalget og afholdt Licitation overdroges **Opførelsen af 2 Vandbeholdere**, en højt- og en lavtliggende, til henholdsvis Christiani & Nielsen, Aarhus, for 19490 Kr. og Cordes & Andersen, Aalborg, for 26600 Kr.
2. (J. Nr. 160—1910). Indstilling fra Skovudvalget om **Udleje af en Del af Marselisborg Markjorder**.

Jakob Jensen meddelte, at Udvalget, efter at det havde averteret Jorderne til Leje, havde modtaget en Del Tilbud, men til saa smaa Priser, at det selv havde maattet skride til at fastsætte Priser, som det derefter maatte søge at opnaa. For Arealer over 3 Tdr. Land forlangte det saaledes 60 Kr., for Arealer under 3 Tdr. Land 70 Kr. og for Arealer til Gartneri 90 Kr. pr. Td. Land. Disse Priser var for de fleste Arealers Vedkommende opnaaet, hvorfor Udvalget kunde indstille at udleje Arealet Øst for Prinseslottet for 60 Kr. pr. Td. Land, Arealet Vest for Prinseslottet for 50 Kr. pr. Td. Land, det tidligere til Kirke-

gaard udlagte Areal for 30 Kr. pr. Td. Land det første Aar, de følgende 9 Aar 60 Kr., Engen for 45 Kr. pr. Td. Land og nogle mindre Arealer ved Renovationspladsen og Epidemihospitalet til 60 Kr. og 90 Kr. pr. Td. Land. Udvalget foreslog at indsætte i Kontrakterne, at Fremleje ikke maatte finde Sted uden Byraadets Tilladelse, og at Agerjord, der senere indtages til Gartneri, skulde betales med 90 Kr. pr. Td. Land. Endnu var der dog flere Arealer tilleje, saaledes det store Areal Nord og Vest for Fiskerhuset og Marken ved Holmevejen, hvorpaa Observatoriet laa. For disse Arealer fik man næppe den Pris, der var opnaaet for de andre Arealer. For det lille Areal mellem de Mezas Vej og Fiskerhuset havde man et Bud, men da det syntes temmelig lavt, og da man tænkte paa at udlægge en Sportsplads der, var Antagelsen af dette Bud udsat foreløbig. Ialt var der ca. 70 Tdr. Land, som ikke endnu var udlejet.

M a g n u s N i e l s e n spurgte, om der i Kontrakterne var taget Hensyn til Aflevering af Dele af Arealerne, da dette muligvis kunde faa Betydning for Brolægningsvæsenets Grusgrave.

C h r i s t e n s e n spurgte, hvorledes det forholdt sig med Engen ved Kongsvang, eftersom det sagdes, at den var udlejet af Skovrider Pries, og om Udlejningen af Arealerne ved Renovationspladsen og Epidemihospitalet vilde bevirke, at nogle af de tidligere Havelejere maatte miste deres Haver.

J a k o b J e n s e n oplyste, at Arealet ved Kongsvang hørte ind under Skovriderens Embede. Da Sagen sidst var for i Byraadet, havde Udvalget udtalt, at det agtede at tage alle mulige Hensyn, for at Havelejerne kunde beholde deres Haver, og

dette Hensyn var ogsaa blevet taget. Efter Kontrakten havde Byraadet Ret til at overtage Jorden igen mod at betale 1½ Gange et Aars Leje i Erstatning til Lejeren.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 286—1910). Det foreliggende Andragende fra Lærerinde Christine Rønne om **Afsked** fra 1. September d. A. at regne anbefaledes.
4. (J. Nr. 12<sup>12</sup>—1910). Den foreliggende Indstilling om Tildeling af forskellige **Aldersdomsunderstøttelser** vedtoges.
5. (J. Nr. 243—1910). Det foreliggende Andragende fra Politibetjent Høybye, om Byraadet vil bevilge ham et Beløb af 38 Kr. til kunstige Tænder, afsloges.
6. (J. Nr. 209<sup>5</sup>—1910). Andragende fra Restauratør S. P. Nielsen m. fl. om **Dispensation fra Lov Nr. 121 af 20. April 1906** med Hensyn til »Hotel Kronprinsen«.

M i k a e l J o h a n s e n meddelte, at Udvalget for Andragender ikke havde villet erklære sig om Andragendet, idet Etablissementet ikke havde det bedste Ord paa sig. Hotellet var nu blevet solgt for 215000 Kr., og Redaktør C. A. Nielsen, der var Indehaver af Varietebevillingen, havde solgt denne for 10000 Kr. Hvis Byraadet overhovedet vilde indlade sig paa Kritik ved Erklæring angaaende den Slags Andragender, vilde der sikkert være nok at kritisere i dette Tilfælde, saa Udvalget havde ikke villet udtale sig, før det havde hørt Byraadets Stemning.

R a h r troede ikke, det var tilladt at sælge Varietebevillingen.

S a m u e l s e n oplyste, at et til Brandkommissionen indgivet Andragende om forskellige Forandringer i Varieteen var blevet afslaaet.

H a r a l d J e n s e n henviste til, at der jævnlig om Aftenen sent var Slagsmaal og Tumult udenfor »Kronprinsen«. Han fandt det betænkeligt vedblivende at taale den Slags paa et saa befærdet Strøg.

N. J o h. L a u r s e n ansaa det for utvivlsomt, at den paagældende Forretning bidrog væsentlig til, at Gadefærdselen var ret slem ved sen Aften.

S i m o n s e n kunde godt forstaa Udvalgets Fremgangsmaade, men mente, at der af den fulgte, at Udvalget maatte tage Andragendet tilbage, naar det havde hørt Byraadets Mening.

J a k o b J e n s e n fandt det ligeledes rigtigst at sende Andragendet tilbage til Udvalget, om ikke for andet, saa for at Udvalget kunde lære at afgøre sine Sager ved Møder og ikke ved skriftlig Votering.

N i e l s J e n s e n oplyste, at der i Sagen, som den nu forelaa, manglede Kontrakten med Indehaveren af Varietebevillingen. Denne Kontrakt havde været der, men hvorledes den var blevet fjernet, vidste Taleren ikke. Han havde intet imod at tage Sagen tilbage til Udvalget og overveje den i et Møde, saaledes at der kunde foreligge Indstilling i næste Byraadsmøde.

M i k a e l J o h a n s e n havde heller intet imod at tage Sagen tilbage. Han slog fast, at der ikke var fremkommet en eneste Udtalelse til Gunst for at anbefale Andragendet. Skulde man imidlertid blive enig om ikke at anbefale, maatte dette Byraadets Standpunkt motiveres.

S i m o n s e n fandt det altid rart at have en Indstilling at gaa efter, naar der skulde tages en Beslutning. Der havde hidtil hersket skandaløse Forhold i »Kronprinsen« saa kunde man ved at nægte Anbefaling faa Varieteen slaaet i Stykker

vilde det være adskilligt værd. Hvis det var rigtigt, at C. A. Nielsen var den ledende i Forretningen, kunde man næppe hindre, at Bevillingen blev anvendt, men derfor burde man alligevel gøre, hvad man kunde for saa længe som muligt at hindre denne Benyttelse.

M i k a e l J o h a n s e n kendte ikke til, hvor Kontrakten om de 10000 Kr. var blevet af.

R a h r oplyste, at Fuldmægtig Kiørboe havde taget Kontrakten tilbage.

Andragendet gik tilbage til Udvalget for Andragender.

7. De foreliggende Andragender om **Dispensation fra Lov Nr. 121 af 20. April 1906** med Hensyn til  
a. (J. Nr. 209<sup>4</sup>—1910). Gæstgiveriet Frederiksballe  
Nr. 142 og  
b. (J. Nr. 209<sup>6</sup>—1906). Gæstgiveriet Tangen Nr. 6  
anbefaledes.
8. Efter Sygehusudvalgets Indstilling ansattes cand. med. & chir. H. v. Thun som **Reservelæge** ved Kommunehospitalet.
9. (J. Nr. 298—1910). Andragende fra Bestyrelsen for »**Kvindehjælpen**« om Kommunens Garanti for et Laan paa 10000 Kr.

R a h r oplyste, at »Kvindehjælpen« søgte at købe Ejendommen Banegaardsgade Nr. 19, og at Bestyrelsen derfor ansøgte om Kommunens Garanti for et Laan paa 10000 Kr., hvoraf de 4000 Kr. dog skulde anvendes til Hjemmets Drift. Budgetudvalget indstillede, at Byraadet med Forbehold af Indenrigsministeriets Sanktion erklærede sig villig til at overtage Garantien for et Laan paa 6000 Kr., imod at der gives Kommunen oprykkende 3. Prioritets Panteret i Ejendommen.

N. J o h. L a u r s e n ansaa det for lidt farligt at overtage den Slags Garantier. Hvis man vilde

betragte Garantien som en Støtte, man gav en god Sag, skulde han ikke modsætte sig, at man overtog den, men det var dog med Betænkelighed, at han gik med. Kvindehjælpens hidtidige aarlige Indtægt paa 10000 Kr. skrev sig vist fra Menighedsraadene, men da disse nu var borte, var det ikke let at vide, hvorledes det forholdt sig med denne Indtægt. Skulde man gaa med til dette, maatte han for sin Del tage det Forbehold, at Budgetudvalget ikke mere fortsatte ad denne Vej.

Harald Jensen fandt, at det var en løjerlig Maade, »Kvindehjælpen«s Bestyrelse blev sammensat paa og optraadte paa, idet den bestod af ti Mennesker, der uden videre styrede det hele, men dog ikke garanterede for noget.

Simonsen troede ikke, der vilde være noget i Vejen for, at Byraadet kunde faa et eller to Medlemmer i Bestyrelsen, men Budgetudvalget ansaa det ikke for heldigt og kom derfor ikke med Forslag derom. Det var naturligvis under den sociale Velgørenheds Synsvinkel, at en saadan Garanti maatte ses, og naar velhavende Folk gjorde et Forsøg paa at hjælpe de daarligst stillede, skulde Byraadet ikke holde sig tilbage. I værste Fald kunde de 6000 Kr. tabes, det var det værste, der kunde ske, men foreløbig skete der i hvert Fald intet. Naar man saa hen til Formaålet, og at Hjemmet var anerkendt af baade Stat og Kommune, syntes det fuldt forsvarligt at overtage Garantien.

Jakob Jensen betragtede den Slags Garantier som Gaver til humane Formaal. Han vilde fraraade, at Byraadet blev meddelagtig i Bestyrelsen, men ønskede, idet han gik ud fra, at Indstillingen blev vedtaget, henstillet til Bestyrelsen, at den aabnede Adgang for alle Byens Borgere til at blive interesseret i Virksomheden, og at Bestyrelsen

fremtidig blev valgt paa almindelig Vis af Medlemmerne.

N. J o h. L a u r s e n troede det heller ikke heldigt, at Byraadsmedlemmer fik Sæde i Bestyrelsen. Da hele dette Hjems Arbejde imidlertid var i høj Grad afhængigt af, hvem der kom til at lede det, forekom det ham rigtigt, at Byraadet stillede det Vilkaar for at overtage Garantien, at det skulde godkende Valget af Lederen.

R a h r ansaa det for urigtigt under nogen som helst Form at blande sig i Selskabets indre Anliggender.

Indstillingen vedtoges ved 1. Behandling. Det henstilledes til »Kvindehjælpen«, at alle Borgere gives Adgang til at medvirke i Sagens Tjeneste, samt at Bestyrelsen vælges paa ordinær Vis af Foreningens Medlemmer.

